

POVARĂ

De-aş aştepta o veşnicie, vară
Nu va mai fi ce-a fost odinioară
Şi nici păduri, nici lacuri, nici ponoară
Nu vor mai fi când nouri mă-nconjoară.

Şi de-aş străbate munţii peste ţară
Să te găsesc nu-i chip, nici primăvară
Când ploile şi frigul mă-mpresoară
Şi-n suflet îmi strecuri azimioară.

Ci doar o crăpătură îmi lăsară
Străbunii-n stînca noastră milenară
Pe dinapoi să văd în ceas de seară
Umbrirea Ta şi-a morţii lăcrămioară.

.....

Şi să mă-ntorc deşert în mine iară
Şi să-mi arunc mantaua ce-o purtară
Din moşi-strămoşi profeţii bunăoară
Pe umeri Elisei cătând povară.
